

L'enemic fou violentament rebutjat al Pont dels Francesos

Els defensors de Madrid diuen: "No passaran ni poden passar"

Madrid, 16. — «Polític», en la seva impressió diària dels fronts, diu: «L'aviació facciosa cometé ahir nous crims a Madrid. Les seves bombes caigueren una vegada més sobre les barriades humils i causaren víctimes innocents. Algunes bombes caigueren sobre objectius que podem dir-ne militars, però no foren preci-

Madrid, 16. — Un periodista ha sol·licitat l'opinió de diversos destacats membres militars sobre el moment actual.

El conseller de guerra, Antoni M. Je, ha dit: «que si tot estigués reduït a impedir la conquesta de Madrid pels facciosos, des d'ara mateix hauríem de dir davant del món, que el nostre objectiu està per complet realitzat, ja que els facciosos no entren ni poden entrar a Madrid, però això no vol pas dir que no ho intentin».

Una referència als països que presen-ten ajut als facciosos, i ha dit que fa bastant temps, allà pel mes d'abril, foren adquirides armes i municions a determinat país, pel propi general Sanjurjo.

Francisco Galán, diu: «Que encara que la situació sembla delicada, i això és el que hem de difondre entre els defensors, per Madrid no passaran de cap manera».

El Comissari de la Brigada Internacional, Nicoletti, diu que Madrid està molt ben defensat, i que de totes les poblacions d'Espanya on el Govern de la República domina, els auxilis superen els càlculs.

«La meua impressió de la contesa —ha acabat dient— és magnífica. El final es veu clar, sobretot més ràpid del que molts creuen».

Bonaventura Durruti, ha dit: «Que no hi ha dubte que a Madrid no entraran» els feixistes, però cal allunyar-los aviat, perquè és necessari reconstruir aviat Espanya».

Ha acabat dient que estava content a Madrid i amb Madrid.

VISITES AL CONSELLER TERRADELLES

El Conseller Primer de la Generalitat ha estat durant tot el matí al seu despatx oficial, on ha rebut nombroses visites i ha despatxat amb els caps del Departament. Ha resolt qüestions del departament de Finances i Cultura, que el senyor Terradelles té al seu càrrec.

Entre altres persones han visitat el Conseller Primer, els següents senyors: Lluís Mestres, comissari de la Generalitat a Tarragona; Vallejo, del Comitè d'Indústries de Guerra; l'ex-consol Gabriel Alomar; Santillan, del departament de Defensa; Muni, comissari de Banca; ex-conseller Martí Barrera.

El senyor Terradelles ha celebrat també una conferència amb el conseller de Serveis Públics, senyor Comorera.

MADRID ES INEXPUGNABLE!!!

En un combat aeri al front d'Astúries, és abatut un trimotor "Junker"

Gijón, 16. — Com en aquests llargs dies passats hi ha hagut avui també calma absoluta en els fronts d'Astúries. Solament sonà el canó, si bé no amb intensitat, vers San Esteban de las Cruces i San Clau-

dio, on hi ha hagut foc entre les diverses avantades d'aquest sector.

En aquesta zona s'ha registrat un interessantíssim combat aeri. Tres trimotors enemics protegits per un

caça s'han presentat a San Juan de Nieva. Els aparells facciosos han deixat caure bombes que esclataven en uns vells coberts buits des de fa molts anys, que s'han incendiat. La metralla ha ferit greument quatre persones, les quals després d'assistències han passat a llurs respectius domicilis.

Quan els avions facciosos seguien amb rumb a l'est, ha aparegut un cinquè aparell; era un caça lleial, que s'ha llançat vertiginosament sobre els seus enemics, els quals en veure's atacats s'han dispersat en

distintes direccions. Dos trimotors seguits pel seu caça han volat terra endins i el tercer trimotor ha seguit en direcció a la costa. Contra aquest ha marxat el caça lleial i en arribar a la costa s'ha entaulat entre els dos un duel impressionant. L'aparell lleial, més ràpid, empal·lava constantment el trimotor i determinà, ja que sempre es trobava el facciós tancat el pas.

Les metralladores d'ambdós aparells disparaven incessantment. Hi ha hagut un moment en què el fac-

ciós na pres altura, descrivint grans cercles. També ho ha fet el nostre caça i ha quedat novament sobre el trimotor, disparant-li amb intensitat la seva metralladora.

Quan el combat era més impressionant, el caça lleial s'ha allunyat amb rumb contrari, moment que ha aprofitat el facciós per a fugir; però ràpidament, el nostre caça, descrivint un semicercle i girant, en forma vertiginosa, s'ha col·locat desota de l'aparell enemic, sense deixar de disparar contra d'ell.

Així han transcorregut uns minuts, sense que el rebel pogués escapar de la persecució i atac del nostre caça.

El trimotor ha començat a perdre altura i volant a pocs metres de terra ha aconseguit passar el riu Nalon, anant a caure més enllà de San Esteban de Pravia. El nostre caça ha volat per sobre d'ell per a comprovar els resultats de la seva gestia i ha retornat a la seva base sense novetat.

El Comissariat de guerra de Gijón, en el seu comunicat de les set del vespre, ha donat compte de la caiguda de l'avió facciós, que era un trimotor «Junkers».

¿Què prepara Hitler?

Berlín, 15. — Als cercles oficials alemanys declaren no saber res de la conferència celebrada ahir al matí per Hitler amb els caps militars del Reich.

Aquesta entrevista ha causat gran expectació a l'estranger i continuen essent molt comentada malgrat el desmentiment oficial.

Espies a la U. R. S. S.

Han estat detinguts dinou ciutadans alemanys

Paris, 16. — El periòdic «Le Petit Parisien» afirma que actualment hi ha dinou ciutadans alemanys detinguts per espionatge. A més dels set detinguts la nit del 3 al 4 de novembre, se sap que hi ha onze alemanys detinguts a Leningrad. El dia 5 de novembre fou detingut un altre alemany a Novosibirsk.

A més hi ha algunes dotzenes de ciutadans soviètics d'origen alemany o en relacions professionals amb institucions alemanyes que han estat així mateix detinguts a Moscou, Leningrad, Kiev i Charcov.

Fins ara la premsa guarda un silenci absolut, malgrat la violenta campanya a què es llura la premsa nazi, amb motiu d'aquestes detencions.

L'atac lleial als fronts de Madrid

Una foto al segon! És el moment just que la bomba de mà llançada per aquest milicià esclata i ell s'ha tirat a terra per tal d'evitar un possible efecte de la metralla... (Universal)

"Es imperdonable l'actitud adoptada amb els republicans espanyols", diu el diputat comunista Thorez

Lille, 15. — Comunicant de Bolhú-ne al diari «Grand Echo du Nord», que el partit comunista organitzà, ahir una gran reunió amb la participació del diputat comunista senyor Thorez, secretari general del partit.

Thorez preconitzà la unió de tots els comunistes, socialistes i republicans per a lluitar acarnissadament contra el feixisme. Ha continuat va fer un elogi de la tasca efectuada pel Front Popular, i afegí que aquesta tasca no podia donar-se encara per acabada, principalment en matèria de política social.

Crític la desvalorització i estimà que són els rics els qui han de pagar.

Abordant la qüestió de la política exterior, estimà que França ha d'estar més estretament unida a Rússia. Afegí que és imperdonable l'actitud adoptada amb els republicans espanyols, «homes que donen la seva vida per un ideal generós lluitant contra un perill que també ens amenaça a nosaltres».

Protestà després de la visita que feu al Quint d'Orsay el representant

alemany per a protestar d'unes paraules pronunciades pel senyor Thorez en un discurs a Estrasburg, «no podem ésser benèvols amb el

nazisme, la finalitat principal del qual constitueix la desorganització de la democràcia i l'odi a la República soviètica».

El cònsol de la U. R. S. S. ha conferenciat amb el President Companys

L'Honorable President de la Generalitat ha passat el matí al seu despatx particular de la Residència on ha treballat amb els seus secretaris. També ha celebrat conferències telefòniques en les quals s'ha interessat per la marxa de les operacions a tots els fronts de guerra.

El senyor Companys ha celebrat una conferència amb el cònsol de la URSS, camarada Antonov Ovsenko, i amb el delegat comercial d'aquest país.

A la secretaria de la Presidència han manifestat als periodistes que no hi havia noves d'interès informatiu.

A la pàgina 2: SETMANA DECISIVA

"Canta, bandolero, canta" s'ha estrenat a Nova-York

NINO MARTINI, IDA LUPINO i LEO CARRILLO en "Canta, bandolero, canta", la producció Mary Pickford-Jesse L. Lasky, estrenada al Radio City Music-Hall

El seu rube exterior oculta una home senzilla, alegre i romàntica, amante de la bona música, del bon vi i de les agradables filles d'Eva. Una jove parella travessa la frontera per tal de celebrar la seva boda d'àngels de les seves famílies i cauen a poder de la pandilla. Carrillo espera aconseguir un gran reat, Nino Martini els ajuda a fugir i en els episodis següents s'entremetia d'ella i ella d'ell. Arriscant la seva pell i moltes altres perilles, els salva la vida.

AMBIENT MEXICÀ
Escenaris exquisits revelen de magnífics marcs a totes les escenes, i l'ambient i l'estructura s'han estat gentilmente i fidelment duplicats a la pantalla. El director Mamoulian va passar alguns mesos a l'interior d'aquest país abans de començar el rodatge per

tal de donar a la pel·lícula el veritable esperit de l'ànima mexicana.

BON EXIT PER ALS PROTAGONISTES
L'actuació de Nino Martini, Ida Lupino i Leo Carrillo, així com la dels altres artistes principals, no té marxa. Grans riallades assenyalen el progrés de la història en desenvolupar-se a la pantalla del Music Hall, i se senten els aplaudiments sempre que el gran divo acaba una cançó.

UNA VEU MAGNÍFICA
En "Canta, bandolero, canta", s'explorava fins al màxim la magnífica veu de tenor de Nino Martini. Però l'espectador no es dona compte ni una sola vegada d'aquesta veu durant les cançons. Si bé Nino Martini canta un total de vuit cançons, que venen a durar prop de quaranta minuts, no arriba a deu minuts.

El temps en que se'l pot veure a la pantalla durant les escenes en les quals canta.

CAL NO FER-SE PESAT!
Durant la seva actuació de l'aria "Canta, bandolero, canta", l'espectador veu com Ida Lupino i James Blakeley s'escapen de Mèxic amb l'heroi i la heroïna, la guàrdia rural perseguint els bandolers i altres episodis, tota però, perfectament entrellaçada amb la cançó.

CANçons
En "Canta, bandolero, canta", l'autor

s'ha limitat a un sol cant operàtic: "Canta, bandolero, canta". A més de "Canta, bandolero, canta", el món és meu aquesta nit, original dels compositors anglesos Holt i Marvel i George Foster, la cinta conté un número de Miquel Bandoval, l'acompanyant professional de Martini, anomenat "Adieu a la meua terra". També hi ha tres cançons clàssiques: "Canta, bandolero, canta", "Canta, bandolero, canta" i "Canta, bandolero, canta".

FINAL
Ultra l'orquestra que acompanya les cançons de Martini, "Canta, bandolero, canta" compta amb l'admirable i famós conjunt mexicà "Los Trovadores Chihuahuenses", el primer conjunt mexicà de guitarra i altres instruments que anà a Hollywood expressament per a creuar la part en la cinta.

La cooperació dels nostres artistes en la lluita antifeixista

Organitzades pel Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, es desplacen a l'estranger, a terres del nord d'Europa, unes expedicions d'artistes nostres que donen a conèixer al públic d'aquelles països, segons l'art professional per cada grup, l'expressió popular de les nostres cançons, la melodia de les nostres cançons, la plàstica atractiva de les nostres danses ensenyes que el valor propi de tots els executants.

La varietat del programa que porten, i que magistralment executen, permet als públics de l'estranger, que tant i tant han prejutjat sobre totes les coses i costums dels pobles hispànics, admirar la sublimitat de les danses clàssiques nostres i la puresa de la dansa típica andalusa, plasmada sense adreçaments pròpies de music-hall decadent, ponderant la riquesa del cant meridional en totes les seves extenses variacions, gaudir de les melodies de la guitarra, en obres dels immortals Granados, Falla, Albéniz, Tàrraga i altres grans mestres, en execucions deliquescentes i difícils escoltar les interpretacions d'un conjunt orquestral que realitza les millors obres dels grans compositors nacionals, i copiar altres manifestacions belles del tipisme ibèric.

Uns ballaristes, campions nacionals i mundials de l'esport més pur i distingit, exhibeixen la seva destresa i demostren la seva precisió i infalibilitat en fantasies i problemes de la taula del billar.

I tots els components d'aquestes expedicions, modestos soldats de la rearguardia, contribueixen d'una manera desinteressada a l'obra de difusió i de propaganda de la força dels moments presents ens obliga a desenvolupar en terres forasteres.

Encara que actuen voluntàriament sota la pressió de condicions econòmiques poc avantatjoses per a ells, manifesten la seva voluntat de servir la causa antifeixista i donar, afanyosament el màxim de representacions, concerts, sessions i exhibicions, es desdoblen en les seves aptituds professionals i assimilades, i ajuden personalment, segons els seus coneixements generals, en les tasques diverses que es presenten en el curs de la ruta i que de confiar-les a tercers gravarien encara més les despeses de l'expedició i farien minvar consegüentment el producte del seu treball que destinen a finalitats benèfiques.

Feta pública la contribució d'aquests elements que produeixen i donen rendiment darrera la cortina de l'anonimat, la Secció de Festivals a l'Estranger del Comissariat de Propaganda, que porta el control d'aquells desplaçaments i d'aquelles manifestacions, es complau a fer ressortir la decidida col·laboració del Comitè Econòmic del Teatre — Sindicat Unió d'Espectacles Públics — i la de la Federació Espanyola d'Amateurs de Billar que han donat les màximes facilitats per a constituir els conjunts que, lluny de casa, lluiten també, en un front on no hi ha bales, contra l'ombra de la barbàrie feixista.

I. C. E. C.

PREDICANT AMB L'EXEMPLE

Molt s'ha comentat i repetit l'afirmació de la necessitat d'estendre els coneixements en matèria d'economia política, com a base de la solidesa de la nova estructura social i nosaltres no hem estat dels que hem escollit constància i entusiasme en fer aquestes afirmacions. Es precis, és indispensable estendre els coneixements d'aquesta matèria perquè arribin a tot arreu i fer efectiva l'obra que tenen al seu càrrec els qui dirigeixen la nova estructura de la societat en aquests moments revolucionaris. Tenim el convenciment que tot seria inútil sense aquesta preparació. Això és, que per a recollir els millors fruits, cal abans que la terra no sigui estèril.

I si venim actuant en aquest sentit, si tenim aquests convenciments, no és solament amb plàtiques, com demostrem les nostres conviccions, no ens quedem amb el: això ha de fer-se, sinó que la nostra fe ens porta a plasmar-ho en realitats.

I actua la prova:
L'Institut de Ciències Econòmiques de Catalunya, després d'una breu preparació, va a portar a cap la inauguració dels seus cursos. El seu quadre de professors s'apressa a descomptar els temes que se'ls tenen encomanats i a partir de la propera setmana, una multitud d'hommes—més nombrosos la seva quantitat, afalagadors esperances ens fem imaginar—es reuniran en el nostre local per a recollir les suggerències que se'ls faran d'aquelles matèries.

I no són això: el nostre president i fundador, el company Joan P. Fabregues, conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, s'ha ofert prescindi de les seves múltiples ocupacions, a explicar la primera lliçó. I ha estat tal el nombre d'inscripcions a aquesta primera lliçó, que haurà de donar-se en una aula espaiosa de la Universitat Lliure de Barcelona.

A més, les nostres autoritats acadèmiques representades pel conseller interí de Cultura de la Generalitat, company Terradellas, convençudes de la transcendència que té el nostre acte, han volgut donar-

nos el seu ajut assistint-hi el conseller i prenent-hi part, així com personalitat tan destacada i coneguda com és Gual de Gual (pseudònim), el qual ha ofert acompanyar-nos en aquest nostre primer pas donant-nos amb la seva assistència la seguretat de l'entusiasme que la nostra obra produeix.

Degut al gran nombre d'inscripcions, s'ha ajornat per al dilluns, dia 23, la inauguració del curs d'Economia d'aquest Institut.

Operatiu, i per mitjà de la premsa, es donaran més detalls. Segueix oberta, doncs, la matrícula fins al dissabte propi.

Actes del P.O.U.M.

Al matí i a la tarda d'ahir es celebrà al local del P. O. U. M. una conferència agrària, a la qual assistiren delegacions dels pobles més importants de Catalunya, així com de València i Aragó. S'acordà entre altres coses:

Primer. Tota la propietat de la terra ha d'ésser socialitzada.

Segon. L'aplicació d'aquesta socialització ha d'anar a càrrec dels Sindicats Agraris a través de llurs organismes generals i representatius.

Aquest mateix partit celebrà ahir, a Tarragona, diversos actes a homenatge de Joaquim Maurín. Al matí, els elements del P. O. U. M. i el conseller de Justícia de la Generalitat, Andreu Nin, s'adreçaren en manifestació a descobrir la placa que dona el nom de Maurín a un carrer d'aquella ciutat.

Tingué lloc, a la tarda, un gran acte al Teatre Sàd Modern, en el transcurs del qual feren ús de la paraula els oradors següents: Garriga Solano, Emperador i l'esmentat conseller de Justícia, Andreu Nin. L'acte fou presidit pel company Gutiérrez. Tots elogiaren la figura de Joaquim Maurín i s'ocuparen així mateix de l'actual situació.

A figures també tingué lloc un altre miting en homenatge d'aquesta víctima del feixisme. L'acte es celebrà al Teatre Jardi i parlaren els companys Carreres, Pallarès, Pilar Santiago i Hervás, Dissel i Gorkin.

Al matí es va descobrir una placa que dona el nom de Joaquim Maurín a un carrer de la població.

POTINS * DES DE HOLLYWOOD

Dos mesos abans de finir el seu contracte amb la Paramount, Randolph Scott en signà un altre amb la mateixa Companyia per un termini de dos anys, renovable fins a un total de set anys. Scott ha fet tota la seva carrera cinematogràfica a la Paramount, en les files de la qual ingressà després d'una temporada amb una companyia teatral de Pasadena. Actualment Scott està treballant en la pel·lícula de Mae West, "Go West Young Man". En acabar la filmació es proposa prendre's una vacances i després retornar a l'estudi per a participar en una comèdia musical amb Irene Dunne, el títol provisional de la qual és "High, Wide and Handsome".

Preveient un gran èxit per a la pel·lícula de Gary Cooper i Madeline Carroll, "El general morí a la matinada", la Paramount acaba d'adquirir els drets d'una novel·la inèdita del mateix autor que es titula "Cavari per a Sa Excel·lència". Els papers principals de la qual aniran a càrrec de Gary Grant i Akim Tamirov. L'argument és basa en els gossos d'un aventurer americà que aconsegueixen apoderar-se d'una fortuna a Europa per mitjà d'un actor retirat que es fa passar per un diplomàtic.

Fred MacMurray aprofità les estones lliures que el rodatge de "Kampanya Valse i la donzella de Salome" li deixen per a cercar un terreny per a la seva projectada illa. No s'ha d'oblidar que Fred és un home casat i, per tant, la qual cosa justifica el desig de posseir una illa pròpia.

Per tal que els nostres lectors es donin compte de les anòmies de la producció de pel·lícules, citarem el fet que Cecil B. de Mille filmà recentment en un mateix dia la primera i l'última escenes de la seva pròxima producció "El home de les planícies". Però abans que la pel·lícula estigui enllestida succeiran moltes coses entre ambdues escenes.

Lloyd Nolan i William Cagney—gornà de Jimmy—, amb llurs respectives mullers, celebraran amb un sopar al famós Trocadero, de Hollywood, la signatura d'un nou contracte entre Lloyd i la Paramount. Lloyd obtingué el contracte arran de la seva brillant actuació en "Milles de paus".

Abans de sortir de Hollywood per a passar uns vacances a Honolulu en companyia del seu espòs, Dixie Lee—exposada de Bing Crosby—portà el seu fill petit, Gary Evan Crosby, a veure l'última pel·lícula del seu pare, "Melodia del vaquer". En sortir del cinema, el noi exclamà: "No m'ha agradat la pel·lícula". La mare, estranyada, volgué saber la causa de tal disgust. I el noi respongué: "No m'agrada que el meu pare petoni les notes".

Jean Harlow, una de les actrius més populars del cinema

Als escenaris on treballa Jean Harlow hi regna sempre la més cordial amistat i la més franca alegria. Durant la producció d'una pel·lícula, la popular estrella rep dues o tres vegades per setmana la visita de la seva mare, Mrs. Marino Belli; i, diàriament, la visita de la seva secretària, que va a rebre instruccions en les estones lliures que té l'actriu entre escena i escena.

Tot i que Miss Harlow té un dels més bells camerinos portatils que hi ha a Hollywood, mai no es tanca allí, excepte quan passa la seva cabellera en mans d'Edie, la pentinadora, o quan Dolly, una jove experta en maquillatge, està donant alguns retocs més per a embellir la cara, naturalment bella, de l'estrella.

Fora d'aquests casos, a Miss Harlow li agrada romandre a l'escenari conversant amb visitants, amics i companyes.

Les rialles són freqüents i és la mateixa Jean la qui les arranca moltes vegades amb els seus graciosos acudits. Una altra característica dels

escenaris on treballa Miss Harlow és que sempre hi ha allí un individu contractat especialment per l'estrella per a tocar al gramòfon les melodies favorites d'ella.

Durant la producció d'una pel·lícula de Jean, tots els matins, com a obsequi gentil de l'estrella, es serveix cafè i melindros a tots els qui col·laboren en la producció. Al capvespre es repeteix l'obsequi de Jean i es serveix te a tothom.

Quan la pel·lícula queda definitivament acabada, Miss Harlow té per costum regalar qualsevol als membres del personal tècnic que cooperaren amb ella.

Miss Harlow mai no està suficientment ocupada per a no detindre's una segona a saludar un amic o a treure'n la mà i conversar amb els forasters que visiten per primera vegada un estudi cinematogràfic.

Aquest és el secret de la popularitat enorme de què gaudix Jean entre tots els seus companys, des dels més funcionaris de la Companyia fins als més humils obrers.

Proneu nota que jo us dono notícies primer que ningú, ja que al que la moda que impera és la que Hollywood imposa aquest any veurem moltes vestides de Jersey perquè les fàbriques estan produint bellíssims models i aquesta roba escau tan suau i models de tal manera la figura que totes les dones se senten afavorides portant un vestit de Jersey. És clar que solament s'usarà per a vestides de nit o de visita, perquè per als esports ha d'imperar la tela "stasha" amb una popularitat com no l'ha tinguda mai de molts anys ençà.

El primer avanç de la popularitat de la "stasha" el veurem quan Betty Davis aparegui en les escenes de la seva

pel·lícula "Els fletxes d'or", portant un vestit confeccionat amb aquesta roba de color marfil, que es completa amb un suéter d'estil pullover. El repunt faré, que el modista creu que ha d'imprimir com a ornament en robes esportives, es manifesta en aquest vestit de Betty Davis en un motiu que adorna el pit de la brusa interior.

De manera que, en resum, tindrem: models adornats amb moreses variadíssimes, models esportius per a conèixer a les galeries de tir al blanc, la voga important del jersey de nit i la preciosa roba "stasha" per al dia, els motius reputats com a únics gràcia de certs vestits d'esport.

"Nuevos Ideales"

Assabentats que aviat s'estrenarà la nova producció espanyola titulada "Nuevos Ideales", hem volgut seguir aquella conversa amb el seu editor senyor Daniel Mangrané, conversa llançada que desitgem interrompuda quan es treballava activament a Montjuïc en el rodatge d'"El deure".

Aquesta vegada hem estat oportunitat en poder parlar amb el senyor Daniel, assegudets i sense massa pressa, cosa no gaire fàcil d'assolir, que té tot el seu temps

compromès i que viu materialment mirant el relotge.

—Nuevos Ideales és la nostra segona producció espanyola de la temporada— ens ha dit el conegut industrial—, Salp d'Alberic, que cada dia està més compenetrat amb mi, ha estat també el director de "Nuevos Ideales", els principals interpretes de la qual són Félix de Pomés, Roseta de Cabo, Josep Buvieta, Carme Rodríguez, Les Espanya i Samuel Crespo, entre altres. El cameraman és el prestigiós i popular Gaspar.

—Diguem-nos quelcom rotoreu a l'argument de la pel·lícula— li hem demanat—, ens ha respost—, la història és molt senzilla: un assabentat que té una resplendent, en part comprensible, a parlar de l'assabentat. Indultim, i ne

fi el senyor Daniel es disposa a donar-nos unes dades noves a títol d'informació.

—Efectivament, jo sóc l'autor de l'argument de la pel·lícula "Nuevos Ideales", el tema principal de la qual és un assumpte polític-econòmic-social. Com podeu observar, aquesta vegada he volgut apartar-me d'allò vulgar per entrar en temes fins ara desconeguts al cinema espanyol. S'ha de desfer l'amorament i s'ha d'oferir novetats dins del cinema perquè així ho exigeix el nostre públic.

Naturalment— segueix dient el senyor Mangrané— que aquest tema no avarca tota l'atenció del film, però sí que és la seva part més essencial.

Paralelment amb aquest assumpte bàsic, es desenvolupa una trama amorosa, que interessa des del primer moment, no sols per la seva finesa i delicadesa, sinó perquè té també un fons de grans conviccions morals.

En aquest moment ja no està parlant l'editor de pel·lícules, que ha desaparegut per a deixar pas a aquell home polític tot sinceritat i valentia.

—Tots els temes socials que apareixen en la meua nova producció són tancats i resolts preferentment mitjançant de visions d'imatges comparatives.

Tingueu molt en compte— ens ha dit el senyor Mangrané— que allò que fa referència als problemes econòmics-socials que en aquesta pel·lícula es plantegen, que l'argument fou escrit l'any 1935 i que el rodatge comença el 7 de juliol d'aquest any.

Moscou, 15.—Al Palau del Treball s'ha celebrat una entrevista entre el camarada Kalinin i les delegacions obreres estrangeres vingudes a Moscou amb motiu de les festes d'octubre.

La delegació espanyola, que ocupava un lloc preferent, fou acollida amb xarardores ovacions. Kalinin pronuncià un discurs. Digué que la Delegació espanyola representava el poble que complia ara la missió d'honor internacional de defensar l'ordre democràtic contra el feixisme. Parlà a continuació de la missió de les democràcies europees en relació amb els esdeveniments d'Espanya. El Front Popular únic que lluita contra l'amenaça de la guerra i del feixisme i l'heroic poble espanyol, defensent entre sagnants combats el seu dret a una lliure existència.

Li contestà el delegat espanyol Antoni Sbert, el qual digué que el Govern espanyol representa la voluntat irrefutable del poble de vèncer. Tot i que els Govern europeus l'hagin declarat fora de la llei amb el seu pacte de no intervenció, el Govern espanyol està obligat a fer la guerra malgrat ésser-ne l'enemic, tal com consta en la seva nova Constitució.

Demana a la democràcia dels països representats el seu ajut al poble espanyol, ja que els pobles europeus no han donat fins ara la seva assistència eficaç. Ha estat el poble soviètic el primer a allargar-nos la mà. Que podem fer nosaltres davant la gran assistència de la URSS al poble espanyol? Declarar que seguirem el seu exemple.

Els Sindicats de la U. R. S. S. al costat de l'Espanya republicana

Moscou, 15.—S'ha reunit el Consell Central dels Sindicats de la URSS, amb l'assistència de la delegació del poble espanyol i delegacions de diversos països d'Europa. En la discussió figura el tema de la unitat internacional i la manera com ha d'ésser realitzada l'acció de socors a l'Espanya republicana.

Al matí i a la tarda d'ahir es celebrà al local del P. O. U. M. una conferència agrària, a la qual assistiren delegacions dels pobles més importants de Catalunya, així com de València i Aragó. S'acordà entre altres coses:

Primer. Tota la propietat de la terra ha d'ésser socialitzada.

Segon. L'aplicació d'aquesta socialització ha d'anar a càrrec dels Sindicats Agraris a través de llurs organismes generals i representatius.

Aquest mateix partit celebrà ahir, a Tarragona, diversos actes a homenatge de Joaquim Maurín. Al matí, els elements del P. O. U. M. i el conseller de Justícia de la Generalitat, Andreu Nin, s'adreçaren en manifestació a descobrir la placa que dona el nom de Maurín a un carrer d'aquella ciutat.

Tingué lloc, a la tarda, un gran acte al Teatre Sàd Modern, en el transcurs del qual feren ús de la paraula els oradors següents: Garriga Solano, Emperador i l'esmentat conseller de Justícia, Andreu Nin. L'acte fou presidit pel company Gutiérrez. Tots elogiaren la figura de Joaquim Maurín i s'ocuparen així mateix de l'actual situació.

A figures també tingué lloc un altre miting en homenatge d'aquesta víctima del feixisme. L'acte es celebrà al Teatre Jardi i parlaren els companys Carreres, Pallarès, Pilar Santiago i Hervás, Dissel i Gorkin.

Al matí es va descobrir una placa que dona el nom de Joaquim Maurín a un carrer de la població.

Al Palau del Treball, de Moscou, Kalinin s'adreça a la delegació espanyola

"El poble espanyol defensa entre sagnants combats el seu dret a una existència lliure"

"SI ARA POGUESSIM VEURE, COM EN UNA CINTA CINEMATOGRAFICA, EL QUE HA D'OCORRER EN CINC O SIS ANYS, ENS SORPRENDRIA PER LES COSES EXTRAORDINARIES QUE HAN DE PASSAR I PER LA INTENSA TRANSFORMACIO SOCIAL I POLITICA QUE HA D'OPERAR-SE...", DIGUE EL PRESIDENT, COMPANYS DOS MESOS ABANS DEL 19 DE JULIOL

«El Dia Gráfico» d'ahir, i signat per Aguirre, publica un interessantíssim article que reproduïm íntegramente:

«El Presidente de la Generalitat no ha figurat nunca ni entre los míopes ni entre los asustadizos. Míopes lo han sido los mismos líderes derechistas de la política catalana que algunos hombres que decían ser escépticos, cuando en realidad eran hombres de poca fe, de las izquierdas. Asustadizos lo son, en número extraordinario, los míopes. Unos y otros, en estas horas de grandes, enormes responsabilidades morales, han desertado. Se les ha venido encima un mundo nuevo y han huido desparavidos. Asusta pensar lo que hubiera ocurrido si los míopes y asustadizos llegaran a encontrarse a estas horas ocupando puestos de responsabilidad. Estaríamos cercanos al caos.

Hemos de suponer que, pasada la frontera, se habrá serenado su espíritu. Y que se encontrarán en condiciones de meditar acerca de la pequeñez moral y del hundimiento que han sufrido prestigios que pretendían avalar un intelectualismo del que algún representante se encuentra ejerciendo funciones diplomáticas cerca de la Junta de Burgos. Unos y otros, mal que les pese, tienen que descubrirse ante la evidencia de Luis Companys que sin otro aval que el de la confianza popular, permanece en su puesto, acrecentado su prestigio, cuando los falsos se desmoronan y los políticos, prisioneros de una egolatría ridícula, demuestran su ceguera y su incompatibilidad con las transformaciones de todo orden que han comenzado a operarse.

Un par de meses antes del 19 de julio festejamos el aniversario de la fundación de «La Lucha» los reductores y obreros de aquella hoja de combate. En Casa Joanet, junto con el magistrado y presidente de un Tribunal Popular, Jesús Pinilla, y nuestra compañero de «La Humanidad» Antonio Puch, Luis Companys, contestando a una alusión nuestra, dijo algo que conviene ahora recordar, pues aunque los acontecimientos se han precipitado por la criminal sublevación de los militares fascistas, las palabras del Presidente son una profecía que, sin duda, hizo sonreír a los «estadistas» que le tenían catalogado sólo como un hombre despierto, pero sin categoría para ocupar la Presidencia de Cataluña. «Si pudiésemos ver ahora —dijo Luis Companys— como en una cinta cinematográfica lo que ha de ocurrir en cinco o seis años, nos asombraríamos por lo extraordinario de las cosas que han de pasar; por lo intenso de la transformación social y política que ha de operarse. Nuevas ideas, afanes inconcretos, imponderables que actúan sobre la sociedad actual, constituyen la gestación de un mandato nuevo. Quien hallándose en lugares de dirección y de responsabilidad, tenga la visión del momento en que vive y la energía necesaria, podrá dejar su nombre escrito en el libro de la Historia. Yo tengo esa ambición; la ambición de contribuir, con el acierto posible, a esa transformación. Y la ambición es lo primero. Si a realizarla me acompañan los amigos con los afanes y los entusiasmos de «La Lucha», habremos realizado la gran obra, una obra superior que nos hará dignos de nuestro tiempo y de la Historia.»

¡Que lección para los míopes y los asustadizos!

Els trànsfugues també són conseqüents

P. M., EL PROTOTIPUS

Tres notícies telegràfiques:
Primera. — Oriol Auguera de Soto, és governador civil a San Sebastián.
Segona. — Joaquín Pérez Madrid, és governador civil a Burgos.
Tercera. — Ramón Franco Bahamonde, és a Nàpols, i ha dit a un periodista que el seu germà Francisco és el salvador d'Espanya, que implantarà el feixisme prenent potestats corporativistes reals.

A qui hauran pogut sorprendre aquestes tres notícies? A ningú, en absolut. Encara que semblen una paradoxa, els trànsfugues són també conseqüents. Són conseqüents a la seva manera d'ésser: a la de saber saltar d'una branca a l'altra, de vegades, però, l'agilitat falla. L'equilibri es perd i ja és impossible d'evitar un salt en el buit.

DUES LÍNIES POLITIQUES
Línia política d'Oriol Auguera de Soto des del 1931. Militant d'Acció Catalana, futur de la República social i el Govern Azala; militant d'Unió Democràtica; fundador d'un Centre Català Democràtic, independent de tota disciplina i situat al carrer Canuda; fundador de la C. E. D. A.; ministre del Treball; baix del partit de Gil Robles... Ara — ja ho hem dit — governador civil a San Sebastián.

Línia política de Ramón Franco Bahamonde. Monàrquic; protegit de la dictadura, quan el famós raid del «Plus Ultra»; republicà; participant actiu en la sublevació del desembre del 1930; exiliat a Portugal i després a França; diputat a les Corts; ministre del Treball; baix del partit de Gil Robles... Ara — també ho hem dit — partidari del feixisme.

EL TIPUS DE TRANSFUGA
El tipus de transfigura l'encarna perfectament Joaquín Pérez Madrid. En els annals de la política catalana, el seu nom és un lloc de preferència.

Quatre notes triades a l'atzar són suficients per a certificar aquesta afirmació:
Juliol del 1931. Obertura de les Corts. Els escons, gent jove, incorporada tot just a la política activa. Un grup singularment compost d'homes joves; el grup radical-socialista. Entre ells, Joaquín Pérez Madrid elegit per les masses republicanes i socialistes de Ciudad Real.

Han passat quatre anys. Pérez Madrid està disposat a tota costa a rescatar les oligarquies militars.
LA MORALITAT I LA DEGENCIA
14 de juny del 1932. Sensacional debat a la Cambra, Joan March a l'ordre del dia. Discurs inclinat i transcendent de Jaume Carner, el ministre d'Hisenda. Una frase històrica: «La República acaba amb Joan March, o Joan March acaba amb la República».

Gil Robles fa una defensa de l'últim pirata de la Mediterrània. Fum de palla. Parla de moralitat, de decència... Pérez Madrid, interromp: «Es el colmo que el señor Gil Robles hable de cosas que no conoce».

Hi ha un rumor llarg a la sala. Altra vegada a la Cambra. 7 de desembre del 1935. Ambient enrareït. President Santiago Alba, Joaquín Chapaprieta apareix, a la capçalera del banc blau, amb el rostre païd i el front arrugat. En un escó Lerroux ofereix als ulls de tothom un aspecte de preocupació. Res d'efúfria. Els millors temps del terruixisme han passat. Ara hi ha un os a pelar: Jafer Nombela.

Pérez Madrid és l'encarregat de defensar els acusats d'un negoci brut. Fa un elogi abundant de tots, singularment de Moreno Calvo. Ataca, en canvi, Nombela — un funcionari honest i exemplar — i el qualifica d'irresponsable. Pérez Madrid no té arguments. Però el seu discurs no s'acaba mai. Dispara contra algú, adiu contra els seus propis amics. (Don Niceto, entre altres, se sent al·ludit, i ho fa observar així a Chapaprieta amb el seu escecco andalús).

Madrigal això no el capfica. «He posat seny; he comprès l'equívoc dels extremismes. No hi ha res com la zona moderada. Lerroux és l'home.» I després de fer afirmacions així, Pérez Madrid queda tan tranquil.
Surt elegit. Des del seu escó ataca amb energia les esquerres. Fa mèrits. Les víctimes de les seves interrupcions d'ahir — els catorce murgulistes de la vella monarquia — li donen afectuosos copets a l'espatlla.

Pérez Madrid oblida definitivament la frase que dedicà a Gil Robles una tarda de juny del 1932. Gil Robles també hi corre un vel. Són molt amics. El passat no té importància. L'ex-jaballista considera que Gil Robles és un gran home. Mil·lor que Lerroux.

Per això assisteix el 21 d'abril del 1934 a la concentració de la J. A. P. a l'Escofall, i per això també Pérez Madrid entona sota la pluja — la pluja indispensable en les concentracions de la J. A. P. — aquell himne semblant a un pasdoble de revista que fa:

«nos espera el laurel de la gloria porque está con nosotros la historia, con nosotros está el porvenir».

EPILEG

Evidentment, Pérez Madrid ha de d'èsser ara a Burgos, a Sevilla, a Salamanca, a Segòvia, a Badajoz... És a dir, a alguna posició dels subterfugis. O havia d'èsser-hi o havia de renunciar a la seva manera d'actuar en política. Que, en definitiva, venia a ésser una nova desertió.

J. M. LLADO-FIGUERES

"No guanyarem per més abundància d'homes, sinó per una més ferma voluntat i més ardidesa en la defensa dels ideals"

Madrid, 16. — De la premsa de Madrid d'ahir, reproduïm els següents extractes:
POLÍTICA escriu: «No guanyarem la guerra per una major abundància de homes sobre el nostre. La guanyarem per una més ferma voluntat de victòria i mayor ardor en la defensa dels ideals».

EL SOL diu:
«Si hasta ahora la lucha pido ser sostenida con ventaja nuestra, ya que no solo hemos podido hacer frente a los enemigos, sino derrotarlos en más de una ocasión, y en muchas otras mantener equilibrados nuestros esfuerzos y el suyo, ¿qué duda cabe que en adelante, paso a paso, labraremos nuestra victoria?»

LA LIBERTAD reconeix que dintre de la gravetat de la situació, aquesta no ofereix perill imminent. Estima que la defensa de Madrid està en el seu moment culminant i confia que totes les previsiones estan

preses perquè el braó dels milicians i de les forces lleials resulti eficaç.
AHORA diu que «va siendo urgente alejar al enemigo de las posiciones que actualmente ocupa, pues no basta quebrantarlo a Híjar, sino que es menester, por añadidura, obligarlo a repliegarse sobre la misma línea que hubo de trazar en su avance desde Extremadura».

EL SOCIALISTA diu: «Resueltamente, no pasan. La conclusión es que la protesta será unánime y decidida, condicionada a la necesidad de seguir combatiendo cada día con más nervio y mayor temple».

JUVENTUD diu: «Consideramos necesario aguantar con brío, como hombres, como obreros conscientes y revolucionarios. Los que así no lo hacen deben saber que los bravos defensores de Madrid, los que saben mantenerse firmes y con honor en sus puestos, cueste lo que cueste, es-

tán decididos a que nadie malogre el fruto de sus esfuerzos y castigarán inflexiblemente con pena de muerte, por traidores a su patria y a la revolución, a los que chaqueten un solo instante».

EL LIBERAL considera «incalculables los resultados hasta ahora obtenidos por el Gobierno, que realiza un acto tan doloroso como necesario al trasladarse a la ciudad del Turia; y al reconocerlo así el pueblo, que se ve interpretado a la perfección por sus autoridades civiles y militares y por sus organismos directivos, se dispone a dar hasta la última gota de su roja sangre en defensa de sus derechos».

A B C diu «que la bravura de las tropas leales en estos días ha llegado hasta los púlsos y todos están convencidos que los ataques fascistas se estrellarán ante la resistencia contumaz de los milicianos de la República».

"Es inútil que els Estats feixistes recolzin llurs esperances en la il·lusió que els traïdors podran ocupar Madrid. A despit de llurs esforços desesperats, els facciosos no aconseguiran rompre el front de ferro que guarda la capital d'Espanya"

(De «Pravda», de Moscou)

QUE HI DIU BLUM?

Han arribat a Burgos aviadors francesos per a posar-se al servei del feixisme

Madrid, 16. — «Le Journal» publica una crònica d'un dels seus correspondents dient que han arribat a Burgos diversos aviadors francesos

per a posar-se al servei dels nacionals. Afegeix que a Pamplona un jove francès de 20 anys va morir des-

prés d'una agonia d'un mes i el general Mola presideix els funerals facciosos que foren fets al requeté francès.

Els Estats afectats protestaran davant del Reich per la seva nova violació del Tractat de Versalles

Paris, 16. — El senyor Ivo Delbos, que sortí de París el passat divendres cap a Leningrad, on havia d'assistir a la sessió del Consell general de la Dordogne, ha tornat aquest matí a París per tal de dirigir les negociacions diplomàtiques entaulades arran de la nova denúncia alemanya d'unes clàusules del Tractat de Versalles.

Les primeres indicacions sobre el resultat dels sondes efectuats pels representants diplomàtics francesos prop dels Estats afectats per la decisió unilateral alemanya per tal de

portar a cap una gestió comuna prop de Berlín, permeten estimar que la protesta serà unànime i decidida. Els polítics nazis promotors de la coneguda denúncia. Els primers a unir-se al moviment han estat Bèlgica i Txecoslovàquia. Signora encara que la forma revelarà l'acció internacional.

La incògnita consisteix a saber si la gestió serà efectuada d'una manera col·lectiva o si es compondrà d'una sèrie de protestes personals per part dels representants dels Govern interessats.

A més hom precisa que França ha denunciat matemàticament, a conseqüència de l'acció, el seu modus vivendi del dia 4 de maig de l'any que som relativa a la navegació fluvial pel Rin. Per consegüent, s'estima que la situació de la Comissió Internacional del Rin és actualment la fixada pel Tractat de Versalles i que França conserva en aquest organisme els drets i deures que li va imposar el Tractat de Versalles.

La present setmana serà decisiva per a les forces de la República

Madrid, 16. — Resum de la jornada d'ahir, diumenge:
Durant la setmana de Passió de Madrid, l'enemic que la capital de la República té davant les seves portes, pressiona amb gran insistència buscant una portella fàcil per al seu accés a l'interior de la capital. El dia d'ahir que inicia la segona setmana gran comença amb l'esforç suprem de les hostes mercenàries en el setge de la nostra vila.

Des de bon matí es combaté acarnissadament en el cantó de Madrid, assenyalamet lleument per la cinta de platja del Manzanares. L'enemic centuplicà la seva acometiva i féu gala de tota mena d'elementos guerrers, inclosa l'aviació, que en major nombre posà les seves legions negres en el clar horitzó madrileny, continuament embolbat. Els trimotors estrangers creuaren diverses vegades l'espai com si caminessin dins d'una grandiosa pèl·lera.

Abir tornà a tancar l'exèrcit facciós el sector del pont dels Francos, on acumulà el millor de les seves reserves; i si bé l'atac fou impetuós, es veié enèrgicament contingut per l'impetu de les forces defensives de la Llibertat.

Durant dues hores es combaté de manera terrible, i quan els nostres caps ho cregueren oportú, la dinàmica republicana féu volar el pont i deixà l'enemic en terreny del marge oposat del riu. Les nostres línies es mantingueren intangibles.

Els avions rebels refusaren la lluita amb els caces lleials, però així i tot, diversos aparells negres foren endirats després del valent atac dels nostres gloriosos aviadors.

Els que aconseguiren escapar de la lluita repetiren la cruel incursió sobre la zona urbana bo i engruixint la columna de suma d'assassinats de lesa humanitat.

La gloriosa aviació republicana ha abatut diversos aparells al nostre front de Madrid; ha destruït avions a Avila, Torrijos i Talavera i ha bombardejat construccions militars a Talavera; i, per últim, a Astúries un avió de capà lleial, en una valent maniobra, ha abatut un trimotor facciós. Total, més de vint avions menys de les hostes contràries.

Resumint: es pot afirmar que ahir, diumenge, comença l'ofensiva de les tropes de la República, ofensiva que promet un demà lluminós, que ja es dibuixa sobre aquest horitzó de Castella.

Milicians que venen per descansar

Procedents d'Aragó arribaren ahir a la nostra ciutat cinc-cents milicians. La seva estada obeix que els ha estat atorgat permís per tal de fruir uns dies de descans.

El conseller Valdes, a Tarragona

El conseller de Treball i Obres Públiques, Miquel Valdes, es traslladà ahir a Tarragona, on visità diversos edificis en construcció i feu lliurament al comissari de la Generalitat de 50.000 pessetes per a la continuació de les esmentades obres.

Un acte de la C.N.T. a la barriada de la Barceloneta

Al Cinema Marina, del Passeig Nacional, de la Barceloneta, i amb el local atapeït de públic, se celebrà ahir el míting organitzat per la Federació Local de Sindicats Unics. Sota la presidència del delegat de la Local, company Ferrer, començà l'acte. Parlaren els companys Miquel, Papiol i Alexandre, tots els quals varen fer consideracions sobre el moment actual.

El company president de la barriada féu una crida a tots els anarquistes de la Barceloneta perquè prestin la seva col·laboració a l'extinció dels feixistes emboscats, que encara n'hi ha molts, i, previ el leu del president Ferrer, el míting s'acabà a la una de la tarda.

Acte d'Estat Català a Tarragona

Estat Català celebrà ahir un míting a Tarragona, al teatre que porta el nom d'aquesta ciutat. Peren us de la paraula els oradors Borrell, Mas del Carme Nicolau, Cornudella, Josep Maria Xanriar i el secretari general del partit, Joan Torres Picard, que presidí l'acte.

Tots els oradors coincidiren a manifestar que cal que la revolució sigui catalanitzada i que es doni satisfacció als qui volen arribar a la independència de Catalunya.

Es veu una causa per espionatge i una altra per robatori

Davant del Tribunal Popular número tres s'ha vist la causa contra Joan Aragones, el qual s'havia apoderat d'uns instruments quirúrgics de la Secció de Guerra de la Comissaria de la Generalitat.

Roben els concurrents a un festival

Anit, a Castellbisbal, l'entitat «Sem per Avants», estava celebrant en un local d'aquell poble un festival a benefici de les Milícies Antifeixistes, quan inopinadament es presentaren nou individus, pistola en mà, i s'apoderaren de dues mil cinc-cents pessetes, propietat d'alguns dels assistents.

Després d'això, els individus esmentats fugiren en dos automòbils que tenien preparats, en direcció a Papiol. Fins aquests moments encara no han estat detinguts.

Una baralla entre famílies al barri del Somorrostro

Al barri de Somorrostro dues famílies s'enganyaren en una batalla campal, a conseqüència de la qual resultaren amb greus ferides Celestina Ros Ferran, de 25 anys; Martí Estruc Enric, de 53; i Magdalena Depon, de 38.

Els dos primers passaren a l'Hospital General de Catalunya.

Cinc ferits greus en una topada d'automòbils

A la carretera de Sant Adrià de la Roca toparen violentament dos automòbils, resultant amb greus ferides els seus ocupants Maria Estela Mas, de 48 anys; Dolores Sol Gelabert, de 20; Martí Ullastres Altamiras, de 37; Pere Sol Gelabert, de 25; i Josefa Gelabert Recolons, de 53.

El Cadci ajudarà els fills dels seus associats

Atents a les necessitats de les actuals circumstàncies, ha estat creat el Comitè d'Ajut als infants dels associats (Cadci-U. G. T.) per a ajudar tots els infants necessitats dels associats que lluiten al front.

Per a més detalls adreça-vos a la Secretaria d'aquest Departament, instal·lada al segon pis del nostre estatge, de cinc a vuit del vespre.

Fins demà passat hi haurà reconeixement mèdic per als mobilitzats

Com que és important el nombre de minyons allistats a la Inspecció Militar efectuada fa poc, que sotmeten inutilitat física per al servei de les armes, que no els ha estat possible presentar-se per tal d'ésser reconeguts durant els dies en què s'ha vingut practicant l'esmentada diligència, el Consell de Sanitat de Guerra ha disposat que aquesta operació continuï practicant-se avui, demà i demà passat, des de les 8 a les 21, als dispensaris i Cases de Socors assenyalsats.

Serán considerats per torbadores de l'ordre revolucionari els industrials i els comerciants que dificultin la lliure contractació de la publicitat

Per la present nota es fa públic que ha d'ésser obeïda l'ordre inscrita per la Direcció General del Treball que en data 23 d'octubre darrer, publicaren tots els diaris, en la qual es disposava que fossin a complir les ordres o comandaments de publicitat que existien ja el 19 de juliol passat.

A l'esmentada nota, es fa constar també que seran considerats per torbadores de l'ordre revolucionari els organismes, industrials i comerciants, de la publicitat en general i aquells que de manera indirecta obstaculitzin l'exacte compliment de les obligacions a llur càrrec.

El Sindicat Unic de Professions Lliberals, Secció d'Agents de Publicitat, fa avinent que havent sabut que diversos comerciants i industrials no fan cas de la disposició dictada per la Direcció del Treball, assabentada per darrera vegada que procedirà a denunciar tota aquella peritòria de l'actual ordre social revolucionari, ja que no pot consentir de cap de les maneres els perjudicis materials que reporta a tots els obrers especialitzats que integren les diverses ramificacions de la publicitat.

Anuncieu a ULTIMA HORA

Troben 40.000 duros en plata al domicili d'un farmacèutic

Seguint una pista aconseguida després de diverses gestions, la policia ha practicat aquest matí un escorcoll al registre al carrer de la Boqueria, 11, domicili de J. Sarret, propietari de la Farmàcia de «La Creu», del carrer d'Avinyó d'aquesta ciutat.

Durant l'escorcoll es trobaren amagades, en diversos indrets, prop de 400.000 pessetes, en monedes de cinc.

totes elles de les encunyades amb la figura de la República. La policia n'ha incautat d'aquesta quantitat.

El Sarret fou delinqüent, però després, en vista de la seva avançada edat i del seu estat de salut, ha quedat en llibertat. La sanció de les autoritats ha quedat limitada, de moment, a la confiscació de l'esmentada quantitat.

A PLENA LLUM!

Tres noies a la Plaça de Catalunya, ahir, al matí. Tres noies boniques, atractives, netes, malgrat llur vestit d'uniforme... Són tres noies del reformatori del Bon Pastor, que la Revolució que s'opera al nostre país ha retornat a la vida de la llum del dia... Abans, aquestes noies no veien mai el sol. Les monxes que en tenien cura, amb el pretext de salvar-los l'ànima, les condemnaven a la foscor més negra... Ara les coses han canviat. I, mireu-les. El somriure d'aquestes noies és ple d'agraïment al somriure del sol barceloní... (Marco)

L'AUTONOMIA DEL PAÍS VALENCIA

Conversa amb el Dr. F. Bosc Morata

El problema palpitant de l'Estatut Valencià, ens ha induït a esbrinar el pensament d'un dels homes representatius del Partit Valencià d'Esquerra a iniciativa del qual, les organitzacions que segueixen: Partit Obrer d'Unificació Marxista, Esquerra Socialista, Partit Comunista, Esquerra Valenciana, Esquerra Republicana, Unió Republicana Nacional, Partit Democràtic Federal, Unió General de Treballadors, Federació Anarquista Ibèrica i Confederació Nacional del Treball, que integren el Front Antifeixista a les terres valencianes han acordat recentment presentar l'Estatut al Govern de la República.

El company doctor Bosc Morata, ens rep amb l'amabilitat que caracteritza els nostres germans lleuats, malgrat trobar-se quelcom afluït per les múltiples atencions que requereix el seu càrrec. Amb senyillesa correspon a les nostres preguntes i l'opinió d'aquest amic de Catalunya té molt interès en aquests moments en què València vibra amb anhel de suzerania.

«L'autonomia per al País Valencià», diu Bosc Morata, «ha constituït de sempre una de les principals aspiracions del nostre Partit. Per això, doncs, n'entenc, sota l'apreciació del moment, que el País Valencià, que era convenent poder-nos regir per un Estatut, amb l'objecte de descansar el Govern de la República de les gegantines tasques i responsabilitats que damunt d'ell gravaven. En plantejar-se en el Comitè Executiu Popular la creació del Consell d'Economia per a engegare les nostres activitats econòmiques, i la reorganització d'aquest Comitè, en determinar les funcions d'ambdós organismes fou quan es que no es creien convenient ocupar-nos de l'Estatut».

«El Partit Socialista, el Partit Comunista i la U. G. T., per oportunitat, es convenceren de la necessitat —com digué el representant del P. O. U. M.— que al de era imprescindible el Consell d'Economia per a estructurar i orientar el treball col·lectiu, també era necessari disposar d'un organisme executiu per a l'aplicació dels acords de l'esmentat Consell».

«Els esdeveniments venen donant la raó al nostre profund coneixement de la realitat del poble valencià. Precisament fa uns cinc dies que ha dimissió la Diputació Provincial; en primer lloc per trobar-se absorbita en les seves funcions pel Comitè Executiu Popular, única autoritat que avui es reconeix a tots els pobles valencians. Per això, doncs, s'ha donat per dissolta la Diputació Provincial».

«Com pot veure's degut a la gran tasca revolucionària i per tant constructiva del Comitè Executiu Popular, amb l'autonomia, el Govern de la República no faria altra cosa que reconèixer un estat de fet, en donar-nos la llibertat desitjada per tots els valencians».

«Jo crec —segueix dient—, que l'autonomia no na d'esser solament per a la província de València, sinó que indubitablement ha de comprendre les tres que integren aquesta unitat econòmica de les terres valencianes».

De moment i mentre tant persisteix la gravetat de les actuals circumstàncies el Comitè Executiu Popular, no vol crear cap dificultat al Govern Central i s'abstindrà per tant, de plantejar-li el problema econòmic que constitueix el 14.º apartat de les resolucions acordades el propi passat dia 2 del mes corrent, que

El Comitè Executiu Popular

taxativament diu: «Les organitzacions polítiques i sindicals que integren el Comitè Executiu Popular, declaren que ensenys que a les altres regions d'Espanya, estimen que hi de concedir-se a la Regió Valenciana el dret de l'auto-determinació, i crear els organismes propis per a regir-se lliurement a l'unión de les altres regions germanes d'Ibèria».

«Si la República serà Federativa o no serà res. Tot centralisme és un concepte feixista i per tant hem de contraposar e, produït d'aquesta mentalitat al nostre sentiment de llibertat, que no és edisgregador, sinó que produirà una unió veritable fonamentada en la germanor i respecte mutu».

La nostra Revolució és original. No serà igual que la Revolució russa ni la francesa, ja que degut a les característiques del nostre país, reconeix a la petita propietat i els organisme de Poder són essencialment diversos. L'Estat que neix de l'actual Revolució, una vegada assolida la victòria, serà políticament, federal i econòmicament, socialista. Espanya, doncs, es convertirà en una Federació de Repúbliques Socialistes».

El problema marroquí considero que s'ha de resoldre, en bona justícia, i concedir a aquell país les mateixes llibertats que als altres Estats de les regions hispàniques. No crec, ni h. ha de cre-re cap antifeixista en el tòpic de les races inferiors. Això no és altra cosa que un producte de la degeneració mental, dels reaccionaris i un motiu hipòcrita per a oprimir i explotar pobles debils.

Encara que la nostra organització política no és un partit de classe sinó estrictament democràtic, l'experiència ens demostra que es fa cada vegada més indispensable la unitat sindical. La fusió de les dues grans centrals sindicals seria un factor de gran eficàcia per a aconseguir un cens obrer general importantíssim i poder simplificar les qüestions sindicals a una sola directriu».

En la nostra llengua resideix l'esperitualitat del poble valencià i és l'exponent de la nostra cultura i personalitat. Catalunya, aquest es-

timat poble, amb el seu idioma tan exquisit ha creat l'ànima catalana i ha fet d'ella l'arma més poderosa contra el centralisme panespanyol.

Amb la Generalitat de Catalunya ha mantingut el Comitè Executiu Popular, les relacions necessàries per als objectius de guerra, de la mateixa manera que les ha tingudes amb l'Estat Central. La Generalitat no ens ha reconegut oficialment, ni el Govern de la Regió Valenciana, ni nosaltres tampoc no li ho hem demanat. D'altra part tampoc no podia fer-ho sense que l'Estatut ens sigui atorgat i la nostra personalitat reconeguda explícitament. No obstant, Catalunya sempre serà per nosaltres una germana espiritual i ètnica».

La policia ha detingut una dona que expenia monedes fa ses de cinc pessetes

Agents de la Brigada Criminal procediren a la detenció d'Antònia Vera i Guardiola, natural d'Archeña (Múrcia), la qual, dissabte passat, anà a comprar a un establiment de la Rambla i es feu enviar el gènere a una porteria del carrer del Carme. Com a pagament dona solament 10 pessetes a compte i la resta manifestà que la faria efectiva a l'esmentat lloc.

A l'hora oportuna un dependent li lliurà la comanda, i ella li feu efectiva, al dinteil de la porta, la quantitat de 81 pessetes. En arribar el dependent a la botiga pogueren comprovar que 80 pessetes en peces de cinc eren totes falses.

La dona fou posada mes tard a disposició del Jutjat amb les monedes falses. Ingressà als calabossos del Palau de Justicia.

Lerroux, l'etern traïdor, ha anat a Badajoz

Madrid, 15. — Antoni de la Villa publica al diari «Ahor» una crònica en la qual diu que escriu des d'un sector situat a 45 quilòmetres de Madrid, en una part avançada de les nostres defenses. Com que tot en aquest famós encerclament ha estat irregular, el resultat és que tenim a rereguarda moltes poblacions a les nostres mans que no han caigut a poder dels facciosos, malgrat els forts atacs que han realitzat. Ateix que no convé esmentar aquests pobles ni en les informacions oficials.

Recull després algunes notícies radiades per Ràdio Lisboa, en les quals hom diu que les tropes faccioses ja són a Madrid. En una notícia d'aquesta Ràdio hom diu que en automòbil marxà ahir en direcció a Badajoz, en companyia dels diplomàtics senyors Puebla i Rocha, el conseqüent republicà senyor Alexandre Lerroux i Garcia, ex-president del Consell de ministres, home que serví Espanya des de diversos càrrecs. El senyor Lerroux ha d'esser a Madrid per a la presa de possessió del nou Govern i es proposa reorganitzar el seu partit i iniciar una intensa propaganda a tot Espanya.

L'EPOPEIA DE MADRID

VINT AVIONS ENEMICS, DESTRUÏTS! Les nostres posicions són fortes i inexpugnables

La gloriosa aviació republicana bombardeja els aeròdroms d'Avila, Torrijos i Toledo

Madrid, 15. — Comunicat del Ministeri de Marina i Aire a les vuit del vespre:

«Una de les nostres esquadres de bombarders s'ha presentat aquest matí, a dos quarts de dotze, a l'aeròdrom d'Avila, en el qual es trobaven set aparells Heinkel de reconeixement i tres de càrrega, de la mateixa marca alemanya. Damunt d'ells han estat llançades vint-i-quatre bombes, les quals han caigut sobre els avions enemics i els han destruïts. També ha estat atacat per una altra esquadra aèria del mateix grup l'aeròdrom de Torrijos, damunt del qual s'han llançat divuit bombes. Part d'aquestes han fet explosió damunt de les construccions que en la base aèria havia aixecat l'enemic. També han llançat bombes damunt unes arbrades, on l'enemic amagava els seus avions. Durant aquest bombardeig han pres el vol dos avions facciosos, els quals han fugit».

Una altra esquadra ha anat a Navalmonar i ha volat damunt l'aeròdrom allí establert, però ha desistit del seu projecte, perquè no hi havia cap aparell. Aquesta mateixa esquadra ha bombardejat l'estació del ferrocarril de Talavera, convertida en important centre militar. Algunes bombes han caigut damunt de diverses edificacions dels serveis ferroviaris. Així mateix ha estat objecte d'un furios atac per part de

dotze aparells nostres l'aeròdrom de Toledo, en el qual hi havia bon nombre d'aparells, que han estat metral·lats a gràntic, des de molt poca alçada, pels nostres avions, els quals han donat per acabada la seva missió quan han esgotat les municions de llurs quaranta-vuit metral·lores.

Es segur que la major part dels aparells rebels han restat inutilitzats. A partir de les set del matí han prestat servei de vigilància aèria damunt Madrid diversos avions, els quals s'han anat relevant. Cap a dos quarts de deu del matí, l'aviació enemiga ha bombardejat Madrid. Els nostres canons han entaulat combat, i el resultat ens ha estat altament favorable. Han aconseguit tancar un avió de càrrega i un Junkers de bombarders. A les dues de la tarda, catorze avions nostres, en vol baix, han realitzat un atac amb metral·lores sobre forces enemigues a la Casa de Campo. Després d'efectuar aquest atac, els nostres avions han combatut amb altres adversaris i han aconseguit tancar dos avions marca «Heinkel».

Hom pot calcular en una vintena la xifra d'avions facciosos que han estat destruïts durant la jornada d'avui pels nostres avions, sense que hagim tingut ni una sola baixada. Així mateix, els nostres aparells han retornat sense novetats a llurs bases i amb els pilots llesos».

NO PASSEN!

Forces lleials volen el Pont dels Francesos

Madrid, 15. — Comunicat de guerra radiat a les dues de la tarda: «L'enemic ha atacat fortament el Pont dels Francesos, ajudat per bastants tancs. Han estat rebutjats. Les nostres forces han resistit admirablement en llurs posicions, i hom té notícies que alguns tancs enemics han caigut al nostre poder. El Pont dels Francesos ha estat volat per les nostres tropes. L'aviació enemiga ha bombardejat la Ciutat Universitària i la Caserna de la Mun-tanya».

En general, ha estat un bon dia per a les armes lleials. Les forces de xoc dels facciosos s'han desgastat un dia més davant les nostres trinxeres. El seu crebrament ha d'esser gran, i els dies transcorreguts convenceran als generals rebels que Madrid no és plaça fàcil de prendre. Com imaginarem al començament. Cal esperar que a la jornada d'ahir en seguiran d'altres de gran activitat, en les quals l'èxit acompanyi les forces lleials».

MADRID, L'HEROICA

La gent de Madrid — gent de tot Espanya — es defensen amb fermesa. Els feixistes no passaran... No poden passar perquè a Madrid es condensa tota la lluita entre l'Espanya que vol ésser i la que fou, i mai una idea nova no pot deixar pas a una d'arcaica. Aquest esforç, fet per l'aviació enemiga, ens parla clarament de la defensa de Madrid. Però, quant els ha costat, als mercenaris de Franco, l'esforç? Innombrables aparells, milers de baixes... Madrid no caurà. No caurà! I aquesta senyal — signe criminal de la facció — són ferides sense importància al cos de Madrid, que batega d'heroisme com mai... (Express)

Columnes que no han estat esmentades als comunicats oficials van conquistant els objectius previstos

Madrid, 15. — Dia de gran moviment en tots els sectors del front de Madrid. S'ha combatut amb intensitat. Les columnes han respost amb plena satisfacció del comandament portant la iniciativa dels combats. Perfectament disciplinades i tenint les armes de l'exèrcit del poble i en coordinat esforç, aconsegueixen en aquestes hores la missió que els havia estat assignada.

Per uns sectors, les nostres forces avancen, per una banda de ferro, i per altres replicant a l'enemic que ataca furiosament certes posicions sense que pugui assolir cap avantatge. Damunt el Pont dels Francesos el comandament rebel ha llançat al combat continuament contingents de tropes perforadores amb el propòsit que amb una trencada furiosa facin recular les avançades lleials. No ha pogut aconseguir res amb aquest intent, i l'enemic ha deixat les seves millors forces de topada.

Abans de clarejar ha començat la

batalla als voltants del Pont dels Francesos, la qual des del primer moment ha adquirit enorme furia. Tots els atacs dels rebels han estat rebutjats amb gran violència. Cançats, a mig matí s'han replegat a les seves primitives posicions, i han retirat forces baixes. Els nostres combatents han fet de les seves posicions fortes i inexpugnables.

En el moment en què transcrivim aquesta breu i optimista impressió, les forces lleials, de gairebé tots els sectors de Madrid, en combinació, molta part d'elles amb altres existència i l'èxit de les quals encara no han estat esmentades pels comunicats oficials, però que molt aviat ho faran, estan conquistant els objectius que els han estat assignats per a la jornada d'avui.

Que ens perdoni el lector si no parlem amb més claredat. Que sapiga, però, que segurament serà avui el primer dia interessant, després de set dies de continuat atac feixista, per a la causa del poble

Dos trimotors rebels, abatuts en intentar un raid sobre Madrid

Madrid, 15. — A les nou del matí set aparells facciosos han volat damunt Madrid. Després de l'atac a la ciutat han avançat cap a la Ciutat Universitària, on han deixat caure la seva mortífera càrrega. Algunes bombes han caigut en un dels pavellons de la Ciutat Universitària. Els nostres serveis de vigilància

han respost admirablement, i els nostres aparells han sortit en persecució dels facciosos. Han aconseguit fer caure dos trimotors rebels, mentre els altres es feien escapolir. El servei de bombers s'ha presentat a la Ciutat Universitària per a reconèixer les runes del pavelló bombardejat.

Una vibrant allocució del general Miaja

Madrilenys, el triomf final serà nostre!

Madrid, 15. — El President de la Junta de Defensa de Madrid, general Miaja, ha adreçat la següent allocució per ràdio:

«Espanyols! Les emissions faccioses han anunciat que jo us he adreçat la paraula en veu tremolosa, en senyal de la proxima rendició de Madrid. Tots els generals i els caps facciosos em coneixen i saben que jo, menys en manca és l'energia, i seria un insensat al em posar a parlar pel micròfon amb veu tremolosa. No sóc un èmul d'aquest xerraire i traïdor etern, locutor senyil, que amb la seva xavacaneria està deshonrant el generalat espanyol i és la irritació del món enter».

Tenia el propòsit ferm de no em-

prar el micròfon; avui, però, he trencat aquesta promesa per a expressar al poble espanyol la meua admiració per la seva empena, pel seu braó i decisió decidida de defensar Madrid, costi el que costi. Tenen enfront un exèrcit perfectament organitzat, comandat pel general Varela, el coronel Yagüe, els tinent coronels Asensio, Castejón, Eliseda, Monasterio, etc., «l'èlites de tots els països», però el poble de Madrid sap fer honor als seus avantpassats del «Dos de mayo», que, en lluita contra els exèrcits de Napoleó, saberen batre'ls».

Madrilenys! Lluiteu com a bons, que el triomf serà nostre. Visca el poble de Madrid!

Fracassen, un darrera l'altre, els desesperats atacs dels facciosos

Madrid, 15. — Aquest matí l'aviació rebel ha aparegut a l'horitzó en proporcions major que mai i ha llançat metral·la sobre la ciutat.

Després, les tropes faccioses que són a les portes de Madrid, han realitzat llur primer gran esforç per entrar a la capital de la República. S'han llançat a l'atac d'acord amb els plans que han estat posats en practica durant la campanya.

A les set del matí els canons de l'enemic han obert foc sobre les nostres posicions. A les nou s'ha presentat l'aviació, la qual ha descarregat un gran nombre de bombes sobre els nostres combatents. Aquests no han fet ni un pas enrera. L'enemic ha atacat seguitament el Pont dels Francesos i la Porta de Ferro. Ha intentat un desesperat atac simultani emprant un veritable arsenal d'armes de totes menes. Les nostres forces han resistit fent foc duríssim. A les dues hores de terrible combat, l'enemic s'ha replegat a les seves posicions primitives. La nostra artilleria ha establert una cortina de foc eficaç, i més tard les bate-

ries de gros calibre han obert un foc molt eficaç sobre unes concentracions que han estat observades prop del mont Garabito. L'enemic ha vist desbaratats els seus intents d'avui, i aquest fracàs encloïu molt fortament per a ell, puix que s'ha convençut que la presa de Madrid és una empresa gegantina.

Al sector de la carretera d'Extremadura ha aparegut un grup de facciosos, el qual ha restat dissolt per unes canonades de les nostres peces.

Al front de Navalperal s'ha registrat lleuger tiroteig amb l'enemic, entre les avançades. A Zarzalejo, les nostres forces han ocupat un punt en què les tropes enemigues tenien emplaçades unes peces d'artilleria que han caigut a poder nostre sense que els seus servidors intentessin defensar-les.

Al sector de Carabanchel, no solament ha continuat el nostre avanç per les dues ales, sinó que ha guanyat el centre, on continuem guanyant posicions.

Es lliurarà aviat la batalla definitiva?

Madrid, 15. — Impressió de «Política»: «Ahor fou un dia tranquil, un dia gris com en diu la gent quan no passa res. No obstant, en alguns sectors del front Centre s'ha notat intensament. En alguns llocs les nostres posicions s'han reformat amb gran avantatge per a nosaltres. En el comunicat d'ahir diem que haguérem de perdre terreny, i fou recobrat amb escreix».

En l'anomenat sector del Pont dels Francesos, dos furiosos atacs de l'enemic han estat rebutjats victoriosament, i ha deixat alguns canons vers sobre el terreny. El propòsit d'ahir, que era resistir, ha estat acomplert en totes les línies, i en al-

tres llocs la consigna fou l'ofensiva. També han estat aconseguits els objectius mitjos previstos».

No obstant, no cal sentir-se optimista. L'enemic encara no ha emprat tot el seu esforç. És indubitable que veu apurant-se a fons des de fa diversos dies, però no obstant, espera reforços per a fer un atac esperat. En són indicis les concentracions feixistes observades ahir en alguns sectors. Per això cal estar alerta i disposats a retre una lluita a la batalla definitiva que els ataca uns quilòmetres de la porta de Madrid».

6.462.577'80 pessetes

és la quantitat total recaptada fins al dia 13 del corrent mes a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la subversió feixista. SEQUEIXEN ELS DONATIU.

Accidents del Treball en la Indústria i l'Agricultura
INCENDIS
VIDA

Mutua General de Seguros

VINT-I-NOU ANYS D'ACTUACIÓ SOCIAL

Balmes, 17 i 19

Telèfon 20755

COMITE DE CONTROL OBRER QUE VEÏLLA PELS INTERESSOS OBRERS

Cent Delegacions i Succursals a CATALUNYA
GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Avinguda de la República, 77
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

mirador discret

El festival a profit dels infants refugiats constituí un gran èxit

**El festival del S. R. I. celebrat
ahí a Montiuic obtingué un
sorollós èxit esportiu i econòmic**

A black and white photograph of a motorcycle race. Several motorcycles are racing on a dirt track, with a large crowd of spectators lining the sides. In the background, there are buildings and trees.

Immediatament es donà la sortida a la prova de motos. Cursa enorme.

Len Harvey, un gran boxador que no ha pogut ésser campió del món

l'única que ho és amb tots els drets.
El boxador que ha estat campió d'Anglaterra dels pesos míigs, més forts i forts, l'home que ha venut el "Carpenter" anglesès Jack Peterson, que ha guanyat així mateix els pesos míigs més forts de Gains, que feu matx nul amb Victor Neusel, el més boxador alemany en el qual Jeff Dickson i molts americans veien el futur campió del món, ha declarat que no té cap obligació a abandonar en vuit reptes i el dotzé garbó inútil per sempre més. Aquest boxador fi, elegant, i la terra dels lords, on la boxa és espectacle de senyors, s'ha sacrificat a la religió dels negres i al gran espectacle pugilístic, i ha estat un veritable campió del món. L'expectació era enorme, l'estadi de Wembley a vessar d'aristòcrates i menestrals, i el març magnífic. ¿Que farà el "Harvey" negre, l'elegant, amb un xic gastat pels anys i pel treball, davant del negre campió anys més jove que ell?

Durar! Utilitzar tota la seva experiència per tal de no caure fulminat per un atac tan precís com el minyó negre. Culla aguantant el cotxe contra per tal que hon pogués mirar el jove boxador americà color fosc, ni a l'estranger ensenya a la "Board Boxing" americana, que quan a Anglaterra i al "Board Boxing" Control organitzen campionat mundial, no és de perdre i que Gustav Roth, l'altre boxador que hon proclamà el campió, és un home que s'ha aprofitat de la manca de gentils com d'uns quants senyors. Len Harvey, boxador promotor alhora, ha aconseguit un dels seus més grans èxits, i ha estat un bon mestre per al futur campió del món amb un verti-

A tot gas! Els cotxes s'enfilen a tota marxa vers el Poble Espanyol i Estadi i baixaran per la Font del Gat. Aquesta instantània no és presa precisament a la sortida. L'objectiu de Puig-Farran recull el moment més culminant de la prova, quan el cotxe a cotxe és a l'ordre del dia (Puig-Farran)

John Henry Lewis és a Europa
vol aprofitar el viatge, i amb a-
questa finalitat s'ha traslladat a For-
aria, on Jeff Dickson tracta de cor-
car el campionat mundial. Digne
Hom ha pensat tot seguit en Andreu
Lenglet, l'ex-mecanic de la casa Ci-
troën, avui indisputablement el pri-
mer pes fort francès que es troba a
l'Amèrica del Nord efectuant-hi una
professa tournée.

« Gustau Roth és el campió del món
proclamat per la I.B.U. »

« I Marcel Thill, ex-campió d'Europa
pa dels mig forts, vencedor de Mar-
tinez d'Alara i de l'actual campió del
món ? Gustau Roth no som-
nissat considerat amb prou mèrits per
ésser enfrontats amb Henry Lewis? »

es preguntarà tothom, segurament.

No, amics! No solament no tenen
prou mèrits, sinó que tenen por de
fer el ridícul, de fer-lo fer a la in-
fància del Boxeig. I així, per no
judicar Jeff Dickson, que és el qui
els procura els mitjans de viure
desa garrofas, com es diu general-
ment, l'home que per a les seves com-
binacions necessita tenir sempre a
manó tres o quatre milions per
mantenir les altres milions per
parismes mensualment altres tants
campeonats mundials, en els quals
manca solament la veritable sinceritat
deportiva, car per als dirigents
d'aquesta gran cosa a Europa
respot és el de money; i els
els afaires són les afaires,
res més.

WARRIOR

La nota sensacional de la jornada fou el triomf clar del CADCJ sob l'Hospitalet. A aquest equip, després dels resultats que havia obtingut en els seus darrers encontres europeus,

Segon. Els commissaris de la Generalitat a las circumscripcions de Jativa, Castellon, i Girona i els al-

**Fa, en broma, la salu-
tació feixista i és lliurat
al Tribunal Popular**

Madrid, 15. — Davant el primer Tribunal comparegué un ex-mariner, acusat d'haver fet la salutació fetxista en una piscina pública. El processat, Agustí Carrasco, digué que l'havia fet com a una broma i com que no foren presentades més proves contra d'ell, fou absolt, amb la indicació que quedés a la disposició del Tribunal que jutja els desafectes al règim.

lides de les poblacions tindran cura
l'exacte compliment d'aquesta Or-
re.
Barcelona, 12 de novembre de 1926.
El conseller de Seguretat Interior.
Amador A. ...

NOIES DE LA U.R.S.S.

— Divuit anys, un somriure ingenu, un esperit despert, un valor posat a prova, Anna Marmoukova és del Caucas del Nord, de Kubardine-Balkarie, on ja són 15 anys, el nombre de persones que saben llegir i escriure eren el dos per cent de la població; ara són el noranta-vuit per cent.

Anna Marmoukova és la primera aviadora del país i en el seu rècord consten no menys que 35 llançaments en paracaigudes i 221 vols sola en avions de tots els tipus. Anna Marmoukova en poc temps s'ha situat a la primera fila de les aviadores soviètiques.

— Vegeu-la, també somriu. Sota aquesta gorra amb l'emblema de l'estel i mecànica de la base aèria de Nalutze, és una milicià de les coses de cims puntes i la falç i el martell, no hi endevinarieu pas un soldat comanac.

Galia Maimkova és de Vorozhilo, de la regió dels mars Negre i Asov. És un genet formidable que darrerament va ésser condecorada per l'inspector de cavalleria de l'exèrcit roig, S. Boudienny. Cap dels cavallers de l'exèrcit comanac no va poder-la delzar encara en els innombrables exercicis practicats.

— Si no fos pels emblemes, hom diria que M. Gousseva, experta pilot i mecànica de la base aèria de Nalutze, és una milicià de les coses de cims puntes i la falç i el martell, no hi endevinarieu pas un soldat comanac.

La gràcia amb que porta el casquet i la serenitat del seu semblant són la simptomàtica inequívoca que es tracta d'una noia valerosa i decidida. (Univ.)

AL PARADIS IANQUI

COM S'ARRIBA A LA CASA BLANCA

II - LA "FABRICACIÓ" DEL PRESIDENT

Mr. X. es presenta per a candidat, a la Convenció del seu partit. Els diaris porten la nova en grans titulars, a tota pàgina.

Mr. X. pot ésser un enginyer que ha contribuït al pont més gran del món o un demagog que s'ha creat la religió perfecta de la superació de l'home deus. Pot ésser, també, un professor conegut de les èlitges o bé un comerciant o un home polític, governador o senador, de teories originals o grises. Tant se val.

Mr. X. però, no ha estat mai protagonista de cap escàndol ni la seva vida privada ha passat per les pàgines dels diaris. Mr. X. no és una gran intel·ligència genial ni un caràcter excepcional ni una figura única. Mr. X. és l'home que s'ha sabut crear una situació amb el seu esforç (i fins i tot amb l'esforç dels altres ben aprofitat).

Generalment, Mr. X. no té cap motiu confessional per a voler ésser president. No ho necessita per a viure ni li és indispensable per a progressar en la carrera. Però Mr. X. té un sogre que és president del Consell d'Administració del monopoli general de petroli o un soci seu està complicat en l'exploració dels ferrocarrils transcontinentals. Ell no té interessos creats en cap empresa de les que li estaran sotmeses quan sigui president. Però al sogre o al soci de Mr. X. ningú no els pot privar de dedicar-se al negoci que els sembla més profitós. I si aquest negoci necessita l'ajut d'algui de la família o del mateix despatx, aquí podrà criticar aquest ajut que és factible?

El candidat pot decidir presentar-se aproximadament un any i mig abans de la convenció que precedeix les eleccions presidencials, o sigui dos anys després de les anteriors.

El nostre home participa la seva intenció a dos o tres amics seus, persones d'influència política i financera, relacionades íntimament amb Wall Street. El qui vol esdevenir president dels EE. UU. ha de comptar amb l'ajut dels milions, sense els quals perdria tots i esquarteria.

Els amics donen conferències i celebren reunions, cerquen ajut i si creuen que té probabilitats d'èxit comencen la campanya. A partir d'aquest moment, el candidat renuncia a tota activitat, car no hi ha res tan perillós per al que vol ocupar un alt càrrec que deixar traslluir les seves ambicions i les dels seus "assessors".

Amb tota reserva, els seus "managers" creen una oficina de propaganda, que té cura d'inserir a la premsa tota mena d'articles i notes elogiant i referint-se al candidat, sense, però, referir-se, al començament de la campanya, a les seves intencions polítiques.

Un dels amics coneix o s'espavila per conèixer, sovint a la travessa del llibre de xecs, un escriptor famós, els articles del qual són ben acollits per tots els diaris. Aquest il·lustre literat no té cap inconvenient a fer una sèrie d'articles sobre la vida i miralles del candidat.

A poc a poc, aquest esdevé una personalitat del dia. Els seus fets, les seves dites i frases són comunicades a la multitud —com si l'ingressés una gran intransigència— a través de la premsa, la ràdio i el cinema. Fins i tot, en el ple de la campanya s'empren el teatre i els anuncis lluminosos.

A mesura que la campanya avança, les grans empreses que tenen contractes a signar o alers a resoldre decideixen a quin dels candidats ajudaran, a canvi naturalment de l'ajut recíproc del gran home. Aquest és fa amic de tothom. En els seus viatges parla amb els obrers i els directors, els agricultors i els ferrocarrils, els minaires i les estrelles de cinema. Tot i tothom ha de sofrir l'assalt de la propaganda del famós salvador de l'economia del país i de les essències de la prosperitat.

Es precisa, però, que el candidat no xerra pas massa, no fos que les seves frases se li gressin algun dia contra seu.

Els seus agents estan encarregats de cultivar amb gran cura les potències del diner i les organitzacions polítiques i financeres que als Estats Units són un Estat dins de l'Estat i de les quals depèn el futur de tota candidatura.

«La màquina», per a funcionar, necessita ésser lubricada amb freqüència i intensitat, els canals que porten aprofitar per ell un els seus no serviran ni per a començar. Cal l'ajut «desinteressat» de les grans organitzacions industrials i financeres, les quals saben que si guanya l'home que han ajudat, tindran a la seva disposició tot l'aparell governamental. Cal aclarir que hi ha hagut empreses que per a prevenir-se de tot risc, han «lubrificat» dos o tres candidats a la vegada. Oh, la noblesa i la puretat dels ideals!

Proveïts de diners els amics i altres col·lectes, s'escampen per pobles i ciutats, i allà s'entenen amb certs personatges sense color definit: els «bosses» (el cap, el caci de la vila).

Aquests són els qui, en la campanya electoral, portaran el pes i la responsabilitat de les eleccions en el seu districte. De la seva decisió depenen els caps trencats, els vots comprats i les persones que seran elegides per anar a la convenció.

La convenció és el primer obstacle. Dintre cada partit hi ha tres o quatre candidats a candidat, cada un dels quals està sostingut per determinades empreses o esferes de negocis i cada un dels quals ha menat una gran campanya de propaganda. Llavors ve el moment difícil de les consignes i els programes. Però com que a les convencions només hi va gent pagada, guanya és clar, el qui ha despesat més diners, més litres de cervesa i més influència.

Un cop elegit candidat del seu partit, igual si és del demòcrata com si és del republicà, el nostre home comença la cursa cap a la Presidència.

El candidat ha de reunir mil i un petits detalls que cal observar rigorosament. No ha de vestir massa extremat,

però tampoc sense personalitat. Ha d'ésser l'americà clàssic: el «Babbits».

És indispensable que es declari entusiasta dels productes de la regió on mena la seva propaganda i que es faci retratar assaborint-los. Si es troba a Louisiana li cal fer els honors al sucre, i si al Minnesota, al pa blanc.

El capítol dels esports és de gran importància, ja que l'esport és de gran popularitat i de gran influència. I cal que el candidat mostri les seves aficions pels esports, sense, però, donar preferència a cap color. El beisbol és l'esport ideal per a assolir la popularitat.

El candidat ha de procurar-se declaracions a favor seu de les em-

laritat. I si bé no hi ha de jugar s'ha de fer veure en tots els partits de la màxima emoció i regular cops i felicitar els líders dels equips. Després hi ha la pesca. Un president, es indiscutible, ha de pescar amb canya...

Ha de tenir, el pobre candidat, un nom familiar que el popularitzi i li capti la confiança de les masses. Al Smith només serà anomenat. Al i Teodor Roosevelt és per a milions de ciutadans de la lliure Amèrica, Teddy.

El candidat ha d'explotar també els trucs dels infants, dels ferits, dels ex-combatents i de tota altra mena de ressorts que excitin la sentimentalitat del públic.

Tot això abocat pel broc gros a les revistes, magazines, diaris, notícies, cinema: fotogràfic, emissors de ràdio i altres procediments encara més americans.

El candidat ha de procurar-se declaracions a favor seu de les em-

nències del país: en les darreres eleccions Dempsey, el famós boxador, es va declarar per Roosevelt; en canvi, Owens, el corredor negre, era fervent partidari de Landon.

Després ve el capítol delicat dels mitjans. Com que cap partit no es diferencia doctrinalment i en qüestions de principi de l'adversari, cada intervenció de la propaganda, requereix tota una documentació dels afers locals, que el candidat o el seu portaveu prometen de resoldre a gust de tothom.

Els mitjans es fan als teatres, a l'aire lliure, a les estacions de ferrocarril quan el poble és petit i el tren del candidat no es detura més que uns minuts. També s'aprofiten les sessions de cinema o els espectacles esportius.

Una altra de les fonts de vots que cap candidat no pot oblidar és la dels negres. Fins ara, entre la gent de color tenia la partida guanyada, abans mateix de jugar-la el candidat republicà. Però ara Roose-

velt ha obtingut molts vots de negres en els Estats del Sud. I, naturalment, la propaganda no ha pogut més que créixer i recórrer a la més desenfrenada demagogia.

I el mateix que amb els negres cal cultivar el favor dels estrangers naturalitzats. Un veritable exèrcit d'intèrprets segueixen el candidat quan aquest va per les conques marítimes o pels Estats on hi ha molts emigrants.

I el dia de les eleccions arriba. Llavors la propaganda, els cartells, les serpentes, els alaveus, els dípters, les còpies de cervesa, els dolars, la influència i l'amenaça juguen el «round» final. I guanya el que ha obtingut l'ajut més poderós i influent i el que ha gastat més diners en la propaganda.

Ja tindrà després, des de la Casa Blanca, ocasió i maneres de pagar els suportis i de burlar les promesses...

James L. BOYD
Nova-York, nov.

A l'albada d'un nou dia

EL CASAL DE MATRIMONIS VELLLS

Carrer del Bruc. Record d'epopeies catalanes al congost d'aquell nom, en lluita contra l'imperialisme invasor. A la casa número 131, casal de pau, llar col·lectiva dels que n'estaven mancats, creada mentre retrunyien els canons dels militars traidors, cabdills de la nova invasió. Abans, institució burgesa casa de pensionistes regida per monges. Avui, refugi de matrimonis vells indigents, a càrrec de personal seglar.

El Director, Josep M. Andreu, lliurat des de fa 20 anys a aquesta humanitària tasca que realitza Assistència Social, ens introdueix al seu despatx. Gran finestral sobre el pati-jardí. Mobles senzills, color clar. Darrera la taula, un retrat de l'«Avís». Els seus ulls d'humilitat semblen acaronar aquella casa...

En fundar-se aquesta institució, el 10 de setembre —ens diu el Director—, va fer-se amb la finalitat que els matrimonis d'edat provecta que estaven mancats de recursos econòmics, trobessin aquí menjar, habitació i vestit. Quelcom que els recordi la llar perduda.

Tenen dret d'entrar a aquesta casa —continua— des dels seixanta-cinc anys i gaudir d'una llibertat completa. Poden absentar-se a qualsevol hora, llevat de les fixades per a menjar i després de les set de la tarda. Quan ingressen hom els permet escollir entre les habitacions buides, excepte les del pis de baix, que es reserven per als més vells i impossibilitats. A tots els pisos hi ha calefacció i cambres de bany.

El personal encarregat de l'establiment el constitueixen un oficina de comptabilitat, encarregat de l'administració, un metge, dues infermeres, una cuinera i dues ajudants, quatre dones per a la neteja, una encarregada de la roba, rebost i cuina, una altra de la neteja, un porter i un vigilant nocturn.

No estan mancats de res —continua el director— i se senten feliços, tant més en recordar molts d'ells la pena de la separació imposada per la incomprensió feresca d'un fals cristianisme. Un a la Casa de Caritat, l'altre a les Germanetes dels Pobres. Casa de Caritat... Germanetes dels Pobres... quin sarcasme!

En sortir de despatx del director, recorrem amplis passadissos. A cada banda, dormitoris espaciosos lluminosos, amb dos llits de ferro esmaltat, una tauleta i una calaixera. En alguns, ampliacions de retrats antics adornen les parets empaperades.

Sala de reunió i d'«esbarjo»: «parxides», dòmines, dames. Adjunt a la sala, la biblioteca en formació. Cinc menjadors, aïlladors, íntims. La blancor del marbre de les taules rivalitza amb la de les parets pintades. Cuina espaiosa. Menjador de servei. Rebost ben proveït.

En la nau de l'antiga capella, silenciosa i solitària, hi ha el modest aixovar dels col·lectes. Retir obligat en les hores tristes. Retrats, lletres rebregades recorda que tenen flair de llegenda...

Un petit teatre. Teatre de guignol per als vells-nens. Si poguéssim tenir una màquina de projeccions... diu el director.

Sortim al jardí. Plantes i enredaderes. El gloriu d'un petit sortidor entre pedres, fa esclucar el cristall matinal. Sota la pompa del baladre que tamisa el sol pal·lid, els vellets treballen i conversen. La paraula cançada ressuscita el que és mort...

Molt vell, alt i antic. Cuts i cabell blanc. És advocat, enginyer i llicenciat en Filosofia i Lletres. Despengué el producte del seu treball en l'educació dels seus fills. Aquells moriren i ell restà vell i en la misèria. Prop la balustrada, cara al sol, mira la llunyania per damunt les teulades fosques. És que endevina l'albada d'un nou dia?...

J. J. R.

Entusiasme entre els combatents de la Serra

Madrid, 15. — El comissari polític del sector de Cinco Villas diu que per la Serra la situació està completament per l'ofensiva general que les tropes del Govern realitzen. En totes les posicions d'aquest sector s'han manifestat —afegeix— els lluitadors amb el màxim entusiasme i alegria, en tenir noves de la brava resistència dels seus companys del front sud i de la brillant acció dels pilots lleials.

Nota de l'Oficina de Donatius de la Conselleria de Defensa

Sortint al pas de certs rumors els quals poden influenciar sensiblement a l'anim dels ciutadans que de bon grat contribueixen a la guerra, la Oficina de Donatius, per Decret de l'autoritzada (instaurada a les Dependències Militars, primer pis, Porta de la Pau), i per tal d'evitar que d'ara endavant pugui ésser sorpresos, fem constar que totes les quantitats ingressades fins a la data es publiquen per ordinament per mitjà de la premsa i ràdio, i s'indiquen un per un els noms i quantitats rebudes, i tenim per tant a disposició de qualsevol entitat o particular, els corresponents comprovants que pugui ésser de llur interès.

El nostre total ingressat fins a la data importa 6.462.577,70 pesetes, de les quals 907.226,70 han estat recaptades per aquesta Oficina des del traspass a la Conselleria de Defensa, la diferència entre ambdues quantitats ja va ésser esmerçada per les Milícies Antifascistes. Per això els nostres esforços van encaminats a que l'opinió pública estigui assabentada de la nostra actuació.

Barcelona, 13 novembre 1936.

L'aviació ha de resoldre moltes coses encara. Es pot dir que per a molts casos, la seva efectivitat és inèdita. Teòricament, poc resta a descobrir, però de la teoria a la pràctica hi ha un escull que encara no s'ha resolt del tot. La navegació aèria transatlàntica n'és un exemple. L'Atlàntic es creua ja amb relativa facilitat. Adhuc hi ha en funcionament línies postals regulars però no funcionen amb la seguretat ni amb la normalitat d'una cosa perfecta.

A assolir aquest fi es dediquen un sens fi d'activitats. L'aviació no ha de tenir límits en l'abast de les seves possibilitats i és de creure que no els tindrà anys a venir.

Per a la solució de la navegació transatlàntica, França i Anglaterra, sobretot, treballen sense descans. Cada dia ens arriben noves d'haver estat efectuades proves d'una nova màquina aèria, hidros de vuit i deu motors... Ara, aquest quatrímotor «Loire-Breagne», que els francesos pensen destinar a la navegació transatlàntica.

Actualment el «Loire-Breagne» està efectuant els vols de prova per a la gran cursa aèria París Nova York, reservada a hidroavions. Es creu que aquesta cursa superrarà en emoció la passada Londres Austràlia. És de recorregut més curt, però passar l'Atlàntic nord d'est a oest sempre ha estat considerat una proesa... i ara seran molts aparells a la vegada que intentaran dur-la a terme... (AII.)